

Udvalgets spørgsmål nr. 3-5 til fødevareministeren og dennes svar herpå**Spørgsmål 3:**

Ministeren bedes give en definition på »begrundet formodning«, jf. forslaget § 1, nr. 10, og give eksempler herpå.

Svar:

En begrundet formodning vil bygge på oplysninger om tilstedeværelse af risikofaktorer i forbindelse med et konkret parti foderstoffer eller foderstoffer af en bestemt type eller oprindelse. Ministeriet vil på baggrund af sådanne oplysninger foretage en faglig vurdering af, om sådanne foderstoffer udgør en fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet.

En begrundet formodning kan f.eks. bygge på, at der er konstateret forekomster af uønskede eller skadelige stoffer i skibsladninger med foderstoffer, der er ankommet til en europæisk havn, og som føres ind i Danmark, at der i forbindelse med salmonella-proceskontrol på en foderstofvirksomhed konstateres salmonella i produktionsprocessen, eller at der på grund af hygiejniske forhold på en virksomhed skønnes at være risiko for forekomst af salmonellabakterier i færdigvarerne.

Ministeriet vil altid først forsøge at indgå aftaler med de berørte virksomheder om at undlade at disponere over partiet, før det er konstateret, om formodningen er begrundet eller ej, og kun i det omfang dette ikke er muligt, vil anvendelse af bemyndigelsen til at tilbageholde et parti foderstoffer, der anses for at udgøre en fare for sundheden eller for miljøet, blive aktuel.

Spørgsmål 4:

Ministeren bedes ved eksempler belyse, i hvilken grad der ydes erstatning ved tilbageholdelse af ikke-sundhedsskadelige partier. Gives der erstatning for ekstra lagerleje, kvalitetsforringelse, ekstra transport og forrentning af kapital? Er der nogle omkostninger, som landmanden og/eller virksomheden selv må afholde?

Svar:

Ministeriet vil være erstatningsansvarlig i de

tilfælde, hvor det efterfølgende viser sig, at formodningen om, at det pågældende parti foderstoffer udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, ikke bliver bekræftet, og hvor ministeriet har handlet culpøst, hvilket vil sige forsætligt eller uagtsomt.

Erstatning kan således kun kræves, hvis ministeriet har nedlagt et tabsgivende forbud på et så spinkelt grundlag, at formodningen om risiko for sundhed og miljø ikke kan betegnes som velbegrundet, og at ministeriet derfor findes at have handlet forsætligt eller uagtsomt.

Erstatningen vil omfatte alle dokumenterede tab, forudsat at de almindelige erstatningsbetingelser, såsom årsagssammenhæng og påregnelighed, er opfyldt.

Spørgsmål 5:

Vil ministeren – som teknisk bistand – udarbejde et ændringsforslag der sikrer, at der ydes erstatning for de i ovennævnte spørgsmål nævnte omkostninger?

Svar:

Vedlagt fremsendes - som teknisk bistand - et ændringsforslag om, at staten er erstatningsansvarlig, såfremt et analyseresultat efterfølgende viser, at formodningen om, at et tilbageholdt parti foderstoffer udgør en risiko for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet, ikke bekræftes, og dette har medført et økonomisk tab for ejere m.v. af det pågældende tilbageholdte parti foderstoffer.

De væsentligste af dansk rets regler om erstatning er ulovbestemte. Dansk rets almindelige erstatningsregel bygger på den såkaldte culparegel, hvilket vil sige at der er en erstatningspligt, såfremt der er handlet culpøst, dvs. handlet forsætligt eller uagtsomt.

Såfremt der i lovforslaget indsættes en bestemmelse om, at staten er erstatningsansvarlig på et objektivi grundlag, således at staten er erstatningsansvarlig for alle økonomiske tab, uanset at staten ikke har handlet culpøst, vil dette være højst usædvanligt og vil gå langt ud over,